

01 **ΠΟΛΙΤΙΚΗ****Με όχημα
την ποίηση**Ανθολόγος: **Λουκάς Αξελός****ΚΛΕΙΤΟΣ ΚΥΡΟΥ (1921-2006)****Κραυγές της νύχτας**

15

Μιλώ με σπασμένη φωνή δεν εκλιπαρώ
Τον οίκο σας μέσα μου μιλούν χιλιάδες στόματα
Που κάποτε φώναζαν οργισμένα στον ήλιο
Μια γενιά που έψελνε τα δικαιώματά της
Κουνώντας λάβαρα πανηγυριού σειώντας σπαθιά
Γράφοντας στίχους εξαισίους μιας πρώτης νεότητας
Ποτίζοντας τα σπαρτά με περίσσιο αίμα
Μικρά παιδιά που αφέθηκαν στο έλεος τ' ουρανού

Η γενιά μου ήταν μια αστραπή που πνίγηκε
Η βροντή της η γενιά μου καταδιώχτηκε
Σα ληστές σύρθηκε στο συρματοπλέγμα
Μοίρασε σαν αντίδωρο τη ζωή και το θάνατο
Οι άνθρωποι της γενιάς μου δεν πεθαίνουν
Στα νοσοκομεία κραυγάζαν έξαλλοι στα εκτελεστικά
Αποσπάσματα τα χέρια τους ήταν μαγνίτες
Τρώγαν πικρό ψωμί καπνίζαν φημερίδες
Ζητώντας ευλαβικά μια θέση σ' αυτή τη γη.

Όπου κι αν στάθηκαν οι σκιές τους ριζώναν
Άδικα προσπαθείτε δε θα ξεριζωθούν ποτέ
Θα προβάλλουν μπροστά στα τρομαγμένα σας μάτια
Τώρα τα καταλάβαμε όλα καταλάβαμε
Τη δύναμή μας και για τούτο μιλώ
Με σπασμένη φωνή που κλαίει
Κάθε φορά στη θύμησή τους.

17

Είναι καιρός ν' αποφασίσεις δεν έχει νόημα
Η αναμονή σήμα χωρίς διαστάσεις όνομα δίκως
Κέλυφος πρέπει ν' αποφασίσεις τώρα σε λίγο
Ξημερώνει αν βιαστείς θα νυχτώσει θα ξεστρατίσεις
Πετεινοί θα λαλούν εκκωφαντικά θ' αναβοσβήνουν
Φώτα θα σημαίνουν σάλπιγγες φωνές που λύγισαν
Στη φωτιά τραύματα που παραμορφώσαν τη μνήμη

Ένας ωκεανός περιμένει τη βάφτισή του

18

Δεν καταυγάζεται πια η μορφή σας περάσατε
Στη δεύτερη σειρά εφεδρείας βλέπετε
Τα πράγματα εκ του ασφαλούς αποκτήσατε
Ύψος υπεροπτικό άλλοι τώρα διασχίζουν
Τα πεζοδρόμια με καινούργια συνθήματα
Άλλες φάλαγγες συμπαγείς τραγουδούν
Εμβατήρια η αυλαία υψώνεται πάλι

Ο ιστορικός σας ρόλος φοβάμαι πως τέλειωσε
Τώρα προσχωρείτε ολοένα στον κατευνασμό
Στους επίσιους ισολογισμούς εντρυφείτε
Συναλλάσσετε φανερά με ανακτορικούς
Αισθάνεσθε του φόβου τα πρώτα συμπτώματα
Σεις που κάποτε μέσα στις φλέβες σας
Άστραψε η φλόγα ενός θεού που πύκνωσε
Τις τάξεις σας και πέθανε μαζί σας.

Ακυβερνησία και εκλογές■ ΤΟΥ **Απόστολου Αποστολόπουλου**

Το πολιτικό σύστημα πάσχει. Η φλυαρία περί εκλογών δεν προσφέρει λύσεις. Δεν υπάρχει ηγεσία ικανή να αντεπεξέλθει στοιχειωδώς στις δυσκολίες, εθνικές και οικονομικές, που αντιμετωπίζει η χώρα. Οι κυβερνήσεις δεν μπορούν να ιεραρχήσουν τα προβλήματα και να βρουν λύσεις όχι μαγικές αλλά εφικτές. Δεν είναι μόνο ζήτημα ικανότητας. Είναι κυρίως θέμα ατολμίας, να μη θιγούν συμφέροντα των Ελλήνων «ολιγαρχών». Οι κυβερνήσεις δεν αντέχουν μια ανμέτρηση με τα «Μεγάλα Συμφέροντα», προτιμούν ή υποχρεώνονται σε συμβιβασμούς. Οπότε προκύπτει θέμα διαφθοράς που διαχέεται από την κορυφή ως τα τελευταία σκαλοπάτια του Συστήματος και της κοινωνίας. Επικρατεί το σύστημα «κράτα με να σε κρατώ να περνάμε τον καιρό». Δικαιώνεται ο Πάγκαλος όταν είπε το περίφημο «μαζί τα φάγαμε». Όσοι μένουν εκτός νυμφώνος δεν τολμούν να μιλήσουν. Και περιορίζονται να μαζεύουν τα ψίχουλα που πέφτουν από το τραπέζι, δηλαδή τα ψίχουλα που μοιράζουν και για τα οποία επιτίθενται οι κυβερνήσεις ενώ οι αντιπολιτεύσεις υπόσχονται ανελλιπώς περισσότερα ψίχουλα.

Έχει στενέψει αφόρητα η έννοια των εκλογών ως δημοκρατική διαδικασία αλλά και περιεχόμενο. Οι εκλογές μυρίζουν έντονα επικράτηση συμφερόντων των μεν έναντι συμφερόντων των δε. Το πηλίκον είναι η εξαχρείωση πλούσιων και φτωχών.

Τα εθνικά θέματα

Εξαίρεση αποτελούν, ακόμα, τα εθνικά θέματα. Σ' αυτά ο κόσμος υψώνει τείχος, όταν και αν αντιληφθεί έγκαιρα τι συμβαίνει, κάτι που δεν είναι ούτε απλό ούτε βέβαιο. Οι κυβερνήσεις προσπαθούν, έως τώρα, να αποφύγουν να συγκρουστούν μετωπικά με το κοινό αίσθημα στα εθνικά θέματα. Ο ΣΥΡΙΖΑ πλήρωσε τις Πρέσπες και εξακολουθεί να τις πληρώνει. Οι χαρούλες με τον Ζάεφ στο Συνέδριο θα κοστίσουν.

Οι συμμενές λεμονόκουπες

Στη σκεπή υπάρχει ο ξένος παράγων που «όλα τα σφάζει, όλα τα μαχαιρώνει». Είναι κακόγουστο ανέκδοτο της κακιάς ώρας οι διαμαρτυρίες των δημοσιογούτων και οι υποδείξεις τους προς την εκάστοτε κυβέρνηση αγνοώντας, δήθεν, τις «υποχρεώσεις», συμμαχικές ή άλλες, που αδρανοποιούν ή κατευθύνουν τις κυβερνητικές αποφάσεις. Ακόμα και άνθρωποι που δεν αντιμάχονται το σύστημα, αλλά διακρίνουν τους κινδύνους, προειδοποιούν μετά λόγου γνώσεως, όπως π.χ. ο δημοσιογράφος κ. Παπαχαλάς, την κυβέρνηση ότι είναι λάθος να μη ζητάει

κάποιο στοιχειώδες αντάλλαγμα για τις διευκολύνσεις ή παραχωρήσεις στον εν λόγω ξένο παράγοντα. Οι τζάμπα παραχωρήσεις δεν παρέχουν εγγύηση σωτηρίας ή μακροβιότητας της κυβέρνησης. Ομοίως, για την προηγούμενη κυβέρνηση, ισχύει ότι οι παραχωρήσεις αλά Πρέσπες δεν είναι εισιτήριο επανόδου στα πράγματα. Σε τέτοιες συνθήκες όλοι καταλήγουν να έχουν τη χρησιμότητα της συμμενής λεμονόκουπας.

Συμπερασματικά, οι εκλεγμένες κυβερνήσεις ούτε τα ελάχιστα τολμούν ακόμα και για στοιχειώδεις αποφάσεις, όπως ο διορισμός της Διοίκησης Τομέων του κρατικού μηχανισμού, π.χ. της Αστυνομίας, που ενδιαφέρουν τον ξένο παράγοντα. Στους δημοσιογραφικούς κύκλους υπάρχει π.χ. σταθερή η φήμη (χωρίς απόδειξη) ότι δεν μπορεί να τοποθετηθεί «όποιος κι όποιος» σε ορισμένα υπουργεία π.χ. Άμυνας ή Εξωτερικών, πριν να ενημερωθεί ο εν λόγω ξένος παράγων. Οι ελληνικές κυβερνήσεις προσπαθούν απλώς να παραμείνουν στη θέση τους όσο μπορούν περισσότερο για να απολαύσουν τα αγαθά της εξουσίας και αφού φύγουν (ενίοτε κλωτσηδόν) προσδοκούν ότι θα επανέλθουν.

Το ΚΙΝΑΛ και η ανύσταση νεκρών

Ο αρχηγός του ΚΙΝΑΛ κ. Ανδρουλάκης δήλωσε ότι δεν θα δεχθεί ως πρωθυπουργός Μητσοτάκη ή Τσίπρα αν σχηματιστεί κυβέρνηση συνεργασίας. Το ΚΙΝΑΛ ξεκίνησε αισιόδοξα αλλά πολύ σύντομα κόλλησε και η άτυπη μετονομασία του σε ΠΑΣΟΚ δεν έφερε καμία αναζωογόνηση. Προφανώς δεν είναι θέμα της τυπικής ονομασίας αλλά του περιεχομένου και ως γνωστόν η νεκρανάσταση παραμένει ακόμα αποκλειστικό προνόμιο του θεανθρώπου. Το ερώτημα γιατί δεν αρέσουν

στον κ. Ανδρουλάκη ο νυν και ο πρώην πρωθυπουργός κανείς δεν το θέτει δημοσίως αλλά, λογικά, όλοι αναρωτιούνται αν ξαφνικά ο κ. Ανδρουλάκης έχασε το μέτρο και πιστεύει ότι μπορεί να επιλέγει κατά βούληση τους πρωθυπουργούς της χώρας, αν επιδιώκει την αστάθεια παρά το ότι δεν του φαίνεται για λύκος που χαίρεται στην αναμπουμπούλα, αν υπάρχει δάκτυλος, εσωτερικός ή εξωτερικός ή αν αποβλέπει σε κάποιο άλλο πολιτικό σκηνικό και χίλια δυο άλλα. Μην ανησυχείτε, θα φανεί εν καιρώ.

Γιατί ο Μπάιντεν ανυπομονεί

Ειρήσθω εν παρόδω ο πρόεδρος Μπάιντεν, κατά την ειδησεογραφία, «ανυπομονεί» να συναντήσει τον κ. Μητσοτάκη. Γιατί βιάζεται ο πρόεδρος των ΗΠΑ; Ο πόλεμος στην Ουκρανία επιβάλλει άμεσα αποφάσεις πριν από ανεπιθύμητα τελεσμένα; Μήπως πρέπει να τηρηθούν υποσχέσεις προς την Τουρκία που θέλει αποστρατιοποίηση 16 νησιών και τα κατονομάζει για πρώτη φορά με στόχο π.χ. να αποσυρθούν τα αμυντικά όπλα και να μην αντικατασταθούν; Θα απαντηθούν αυτά και άλλα ερωτήματα ή θα παραταθούν οι εκκρεμότητες; Τη δεκαετία του 1990 ένας Αμερικανός υφυπουργός μόλις πάτησε στο αεροδρόμιο, τότε στο Ελληνικό, ανακοίνωσε ότι θα γίνουν εκλογές αφήνοντας άφωνο τον τότε πρωθυπουργό Κωνσταντίνο Μητσοτάκη, πατέρα του σημερινού πρωθυπουργού. Άραγε τώρα ο πρωθυπουργός ξέρει γιατί τον θέλει επειγόντως ο κ. Μπάιντεν; Θα ξεκαθαρίσει πότε θα γίνουν εκλογές; Όσο ο κόσμος μένει αδρανής, και επειδή δεν βλέπω μεγάλες διαφορές από τη δεκαετία του '90 ως σήμερα, προσωπικά, όπως θα έλεγε και ο Καζαντζάκης, δεν περιμένω τίποτα, δεν ελπίζω τίποτα.